

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
Makarska, Kralja Petra Krešimira IV. 2

BROJ: P-DO-5244/2024
Makarska, 24. studenog 2025.
PJ/PJ

OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM

za

ŽUPANIJSKI SUD

Na broj: P-1050/2024

Tužitelj: Ante Šiško

Tuženici: 1. Republika Hrvatska, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Stalnoj službi u Makarskoj, i dr...

Ž A L B A

protiv presude Općinskog suda u Makarskoj,
Stalne službe u Imotskom, broj P-1050/2024 od
19. studenog 2025.

Protiv navedene presude tuženik pod 1. Republika Hrvatska podnosi žalbu, presudu pobija iz svih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91-155/23, dalje u tekstu: ZPP), s prijedlogom da drugostupanjski sud presudu preinači i tužitelja odbije s tužbenim zahtjevom u odnosu na čest.zem. 328/1, čest.zem. 232/1 i čest.zem. 7024/3, sve k.o. Studenci, podredno, da se presuda ukine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom sud je tužitelja utvrdio vlasnikom između ostalih i nekretnina identičnih dijelu čest.zem. 328/1 ukupne površine 3.492 m², dijelu čest.zem. 232/1 površine 714 m² i dijelu čest.zem. 7024/3 površine 66 m², upisanih kao vlasništvo ovog tuženika, odnosno kao općenarodna imovina u ZU 707, ZU 1062 i ZU 715 k.o. Studenci, nekretnina prikazanih na skici broj 1. vještaka Zvonka Babića inž.geod. u nalazu i mišljenju od 07.08.2025. koja skica čini sastavni dio presude,

ovlastivši tužitelja na upis prava vlasništva tih nekretnina na njegovo ime, uz istodobno brisanje zemljišnoknjižnih prava tuženika.

Uvodno je za navesti da je sud, očito omaškom, u toč. II. izreke presude pogrešno naveo da se radi o nekretninama prikazanim na skici 2, umjesto na skici 1, kako je to uostalom i tužitelj pravilno naveo u svom preciziranom tužbenom zahtjevu sadržanom u njegovom podnesku od 29. listopada 2025. pod toč. b).

Iz obrazloženja presude proizlazi da je sud na temelju provedenih dokaza zaključio da se pravni prednici tužitelja nalaze u posjedu predmetne nekretnine kao poštteni posjednici znatno ranije od 17. studenog 1959. godine, te da su na taj način dosjelošću stekli vlasništvo na istoj, u smislu članka 159 st.3. i 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, 91/96-94/17, dalje u tekstu: ZVDSP).

Tuženik ne prihvaća ovakve razloge suda jer je odluka suda protivna rezultatima provedenih dokaza.

Čitajući rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Imotskom, posl.br. O.385/91 od 27. siječnja 1992. donijeto iza smrti prednika neposrednih prednika tužitelja Ivana Cikojevića pok. Nikole, i ispravke tog rješenja pod istim poslovnim brojem od 21. veljače 1992. vidljivo je da čest.zem. 328/1, čest.zem. 232/1 i čest.zem. 7024/3 nisu bile dio ostavine tog ostavitelja, niti kao njegovo izvanaknjižno vlasništvo, već su bile nekretnine upisane u ZU 139, 138.....k.o. Studenci.

Čitajući Ugovor o diobi nekretnina od 03. kolovoza 2010. kojeg su zaključili sunasljednici navedenog ostavitelja Ivana Cikojevića, vidljivo je da čest.zem. 328/1, čest.zem. 232/1 i čest.zem. 7024/3, nisu bile predmetom razvrgnuća suvlasničke zajednice koja je razvrgnuta tim ugovorom.

Čitajući Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 06. listopada 2010. kojeg su zaključili neposredni prednici tužitelja Ivanka-Iva Zovko i Marija Cikojević-Klasić kao prodavatelji i tužitelj kao kupac, vidljivo je da čest.zem. 328/1, čest.zem. 232/1 i čest.zem. 7024/3, nisu bile predmetom kupoprodaje.

Sve kada bi se i prihvatila kao dokazana činjenica, a koju činjenicu tužitelj nije kušao dokazati, a niti je sud istu kao nespornu utvrdio, da čest.zem. 328 (dio te čest.zem.) koja se spominje u Ugovoru o diobi i Ugovoru o kupoprodaji, odgovara predmetnoj čest.zem. 328/1, iz tih je Ugovora vidljivo da dio čest.zem. 328 koji se spominje u Ugovorima predstavlja „Vrt uz duboki dolac“, u naravi oranice, dok je iz zapisnika o uviđaju i nalaza i mišljenja vještaka vidljivo da osim oraničnog/ih dije/la/ova, čest.zem. 328/1 čini i pašnjak i to pretežiti dio te čest.zem. kada se usporedi površina oraničnog dije/la/ova i dije/la/ova koji je/su u naravi pašnjak.

Iako je u razlozima presude sud naveo da je izvršio uvid u navedene pisane dokaze (rješenje o nasljeđivanju i Ugovore), te dokaze sud uopće nije analizirao, a što je trebao učiniti i nakon analize cijeliti u skladu s rezultatima ostalih provedenih dokaza, čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP jer o sadržaju tih dokaza presuda nema razloga što za posljedicu ima da se u tom dijelu presuda ne može niti ispitati.

Sud u konkretnom slučaju, postupajući protivno čl. 8. ZPP, imajući u vidu sadržaj navedenih dokaza na temelju kojih je sud donio pobijanu presudu, zanemaruje načelo po kojem nitko ne može na drugoga prenijeti više prava nego što ih sam ima, kako to propisuje odredba čl. 115. st. 2. ZVDSP.

Očito je da sud navedene dokaze nije savjesno i brižljivo cijenio, kako mu to nalaže odredba čl. 8. ZPP, tim više jer su iskazi svjedoka koje je sud saslušao dati na uopćenoj razini, posebice iz iskaza svjedoka nije vidljivo na koji način su se obrađivale predmetne nekretnine, kroz koje vremensko razdoblje su se koristile nekretnine, kad je prestalo njihovo korištenje i dr...??!

Da je sud postupio u skladu s čl. 8. ZPP, donio bi drugačiji zaključak i posljedično odbio tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na čest.zem. 328/1, čest.zem. 232/1 i čest.zem. 7024/3.

Kada se naprijed iznijeti činjenični žalbeni razlozi stave u kontekst činjenice da niti tužitelj, a niti njegovi pravni prednici nisu bili evidentirani kao posjednici predmetnih čestica zemlje, kako to proizlazi iz prijepisa posjedovnog lista broj 989 za čest.zem. 328/1, priloženog nalazu i mišljenju vještaka mjernika (za čest.zem. 232/1 i 7024/3 vještak nije priložio posjedovno stanje), nedvojbeno se dolazi do samo jednog jedinog zaključka, a taj je da tužitelj i osobe koje je tužitelj označio svojim pravnim prednicima nisu bili u posjedu presuđenih dijelova čest.zem. 328/1, čest.zem. 232/1 i čest.zem. 7024/3 kroz četrdesetogodišnje razdoblje računajući najkasnije počev od 17. studenog 1959. do 17. studenog 1999. pa samim time nisu niti stekli izvanknjižno vlasništvo dijelova tih čestica zemlje na originarnoj osnovi-dosjelošću, kako to pogrešno i protivno rezultatima provedenih dokaza zaključuje sud.

Sud je u pobijanom dijelu pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, što je sve imalo za posljedicu pogrešnu primjenu materijalnog prava, odredbe čl. 159. st.3. i 4. ZVDSP, odnosno neprimjenu čl. 115. st.2. istog Zakona.

Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže kao u uvodu žalbe.

ZAMJENIK OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Petar Jukić